

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 46.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088319984/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

vover at gaa i sig selv og føle, hvor kjær det har den Danske Sag, ja, hvor uopløselig det er knyttet til den, saa de umuelig kan adskilles, men maae leve og døe med hinanden.

At nu den Danske Sag, som Danskernes egen, er en meget god Sag, som vi med Rette har inderlig kjær, en Hjerte-Sag, som vi med Rette gjør til vor Hoved-Sag, det maa vistnok synes lige saa overflødig at bevise for Danskere, som det vilde være overflødig at bevise den Tyske Sags Godhed for Tyskere, eller den Franske Sags Godhed for Fransk-mænd, eller den Engelske Sags Godhed for Engelskmænd, eller selv den Russiske Sags Godhed for Moskoviter, da Enhver jo i Danmark saavel som i hele den øvrige Verden er sig selv nærmest og troer heller end gierne paa sin egen Sags mageløse Godhed; men netop det, at ethvert Folk, ligesom enhver Enkeltmand under Solen, fristes af sin Egenkiærlighed til at ansee sin egen Sag for meget bedre end den virkelig er, netop det giver vore selvgjorte Høvmestere rig Anledning til i Danmark at overdøve Fædernelands-Kiærlighedens Stemme, med et Helvedes dydigt Skraal om, at al Fædernelands-Kiærlighed, følgelig ogsaa den Danske, skal, som en sneverhjetet Egenkiærlighed, være fordømmelig, saa enhver Folke-Sag (National-Sag) er, som saadan, en slet Sag, og, naar Folket, som det Danske, er svagt og lillebitte, da tillige en forvivlet Sag, som alle fornuftige Folk maa opgive. Og dette Helvedes dydige Skraal over den naturlige Forkiærlighed til Fædernelandet, et Skraal, som i Sverrig og Norge og i alle andre Lande, baade smaa og store, kun vækker fnysende Harne hos Folket, det frister virkelig i Danmark Folket til at tvivle om sin egen Sags Godhed, og især til at fortvivle over deres Afmagt til at forsvare den mod de ubarmhertige Høgle-mestere, der snildt benytter dem af den sørgelige Sandhed, at selv det bedste Stykke Kiød har en Kiertel, og selv den bedste Sag af vore egne er^{der} en Hage ved, misbruger denne Sandhed til dermed at sætte Farve paa den grove Løgn, at Fædernelands-Kiærligheden, der udgjør een Smeltning med Forkiærligheden til Forældre, Børn og Sødskende, som vore Aliernærmeste (Næsten), den skulde være fordømmelig, fordi den ogsaa udgjør een Smeltning med den menneskelige Selv-Kiærlighed, der dog netop først bliver en forstenet Egenkiærlighed, naar den skiller sig fra Forkiærligheden til vore Nær-Paarørende i Hjemmet: i Fædernes-Huset og Fædernes-Landet.